

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie z powództwa E. R.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego oraz Samodzielnemu Wojewódzkiemu Zespołowi Publicznych Zakładów Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2012 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 9 listopada 2011 r.,

1. oddala zażalenie;
2. przyznaje radcy prawnemu A. A. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu zażaleniowym;
3. odstępuje od obciążenia powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 9 listopada 2011 r. oddalił wniosek powódki o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 9 lipca 2010 r. oraz odrzucił jej wniosek o doręczenie uzasadnienia tego orzeczenia.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie odrzucające wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku powódka zarzuciła naruszenie art. 87¹ § 1 k.p.c. i wniosła o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Żaden przepis nie przewiduje przymusu adwokacko-radcowskiego w postępowaniu przed sądem powszechnym w przedmiocie przywrócenie terminu, czy też doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie wynika, że przesłanką odrzucenia wniosku skarżącej było uchybienie przymusowi adwokacko - radcowskiemu przy dokonywaniu przez nią czynności procesowych. Skoro art. 87¹ § 1 k.p.c. nie stanowił i nie mógł stanowić podstawy zaskarżonego rozstrzygnięcia, to zarzut naruszenia tego przepisu okazał się całkowicie chybiony.

U podstaw zaskarżonego postanowienia legło stwierdzenie, że skarżąca uchybiła terminowi do zgłoszenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku wskutek braku należytej dbałości w prowadzeniu swojej sprawy. Na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.). Pośrednio takie postanowienie może zostać skontrolowane, jeżeli wskutek uchybienia terminowi do zgłoszenia tego wniosku zostanie on odrzucony, a w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skarżący wniesie o kontrolę sposobu rozstrzygnięcia wniosku o przywrócenie terminu (art. 380 w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Gdy w sprawie występuje profesjonalny pełnomocnik, wniosek powinien być jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma

podstaw do przypisywania pismom przez niego wnoszonym treści wprost w nich nie wyrażonych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2008 r., II CZ 54/08, niepubl.).

Powódka, reprezentowana przez radcę prawnego, w zażaleniu nie zgłosiła stosownego wniosku, co uniemożliwiło przeprowadzenie kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji, rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego stosownie do art. 102 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 15 w związku z § 6 pkt 6, § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).